

Den Myne Vriendin Sophia

Zou ik dees dag u niet herdenken

En u geen dichter bloemen schenken

Vriendin, wie naem my reeds verblyft?

De zon mocht neerlij voor my zinken,

De zon mocht schitterend voor my blinken,

Gy waert voor my de reuk der kettingen

Dree bloemen dien my in u kroontjen,

En liefste meisje, en liefste roontje,

W'alles naest us rechtgenootje.

Heer's vriendschaps ^{+ bloem} er in gestringeld,

Zij, die de zielen ook verangeld

Op wie des hemels regen vloot.

W' Meisje moegeens naest u pralen,

Zou geen als een der konink Stralen,

Ja, als Maria wordt gemaald.

39
Waarom moog' elchtes mezen!
Gyn die moogen inmoogen leeren,
Wat Moeder liefre de aen ontbracth.

Byff' overst hun vaerkes besaken.
By moetes eers ut heid wotmaken,
En de durenstijp van us bestaent,
Dat God u seyt: twee beiden binen.
Gonds. was. Was hemel teer bennemen,
Jpces beeth u deigen hemel aen.

18 Sept. 44.

Marwe

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]